

lene udmåler inden for de gældende rammer. Jeg tænker i den forbindelse særlig på klare gentagelsestilfælde, som er begået af professionelle forhandlere, og jeg er naturligvis indstillet på at følge dette spørgsmål nærmere og i givet fald tage det op med anklagemyndigheden.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Forslagsstillerne ønsker at hæve strafferammen for såvel den mildeste form for overtrædelse af narkotikalovgivningen som for overtrædelser generelt. Det er da prisværdigt, at de to partier rejser sagen, og det er også forståeligt, at de ønsker en eller anden nem løsning på et svært og følelsesladet problem, og diskussionen herom tager vi naturligvis gerne når som helst.

Samtidig ønsker de to partier, at udlændinge, der gentagne gange har fået narkodomme, skal kunne udvises for altid. Selv den mindste narkoforseelse skal efter forslaget fremover kunne straffes med udvisning.

Lad mig indledningsvis undre mig over, at de borgerlige regeringer ikke i deres mere end 10 år lange periode ved magten rejste denne sag før i 1993. Jeg mener, at overtrædelse af narkotikalovgivningen også fandt sted dengang og i lige så stor udstrækning som i dag.

Så enkelt, som de to partier forestiller sig at tingene er skruet sammen, er det ikke. Der er åbenbart hos forslagsstillerne en fortsat tro på, at strengere straffe skulle have nogen præventiv virkning. Imidlertid er dette aldrig bevist, selv om mange har forsøgt, men altså uden held, formentlig fordi sammenhængen ikke eksisterer. Intet tyder på, at højere straf vil have den ønskede virkning. Narkotikakriminalitet er ikke noget, man kan aflive ved fordoblinger eller tredoblinger af strafferammerne, og jeg må i øvrigt lige minde om, at de generelle strafferammer i Danmark for narkotikakriminalitet og -handel er forhøjet nogle gange og nu er blandt de højeste i Europa, men åbenbart uden effekt.

Jeg vil gerne understrege, at også for os er det selvfølgelig irriterende at se, hvordan den praksis, som går ud på at undgå en grovkriminalisering af småforseelser – altså dem med meget små mængder til såkaldt eget brug – bliver udnyttet og misbrugt, som det er sket blandt pushere af forskellig nationalitet og altså også af danske, bl.a. på Vesterbro. Det bør vi gøre noget ved, det er jeg helt enig i.

Men nu er det altså pludselig blevet interessant for V og K, og hvorfor så det? Jeg ser en direkte sammenhæng mellem dette beslutnings-

forslag og en kampagne i et formiddagsblad i efteråret 1995. Avisen har mindst to formål med at slå historien så stort op. For mig er det ene ærinde helt utvivlsomt at bære ved til de altid ulmende fremmedhadsbål, og det andet er at sælge aviser på den utryghed, som mange beboere på Vesterbro med rette føler sig værende i ved at befinde sig i et centrum for narkohandel.

Hverken Socialdemokratiet eller jeg vil holde hånden over personer, der kommer her til landet og ikke har nogen som helst interesse for Danmark ud over at skabe profit for sig selv gennem kriminalitet og anden udnyttelse. Jeg understreger dette, fordi det så let bliver misforstået; men vi vil altså heller ikke holde hånden over parasitterne.

I denne debat er det jo desværre tit sådan, at hvis man er uenig i et forslag, får man straks skudt i skoene, at man holder hånden over forbryderne. Det er ikke det, der er tilfældet her. Jeg mener simpelt hen ikke, at dette problem løses ved at forhøje strafferammen til et niveau, hvor disse snyltere kan udvises, også fordi det ville få en ubehagelig og urimelig afsmittende virkning på danske statsborgere, der gør sig skyldig i den samme kriminalitet. Jeg går selvfølgelig ud fra, at også de borgerlige partier har den opfattelse, at sanktioner mod henholdsvis en gæst og en dansker bør være de samme.

Som det vist allerede er fremgået af dette indlæg, kan vi i Socialdemokratiet ikke være enige med V og K om beslutningsforslaget, som vi hermed afviser, og jeg skal huske at sige, at denne afvisning også gælder CD. Men vi er spændt på, hvad det af ministeren omtalte udvalg, der havde sit første møde i september 1995, kan foreslå for at få stoppet denne parasitvirksomhed.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil bare sige til hr. Poul Qvist Jørgensen, at fordi sagen ikke har været rejst før 1993, gør det jo ikke emnet mindre alvorligt, så jeg synes sådan set, det er en underlig polemisk måde at starte ordførertalen på.

Jeg går ud fra, at hr. Poul Qvist Jørgensen er enig med mig i, at vi er nødt til at gøre noget ved problemet. Det har vi så gjort i form af beslutningsforslaget her, og det nævnte hr. Poul Qvist Jørgensen dog, men han nævnte imidlertid ikke, hvad han ønskede at gøre i stedet, så det kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Poul Qvist Jørgensen om. Hvad er det, hr. Poul Qvist